

تلخیص وترجمه : م.ا خبیر

جنبش آزادی بخش ملی و راه رشد غیر سرمایه‌داری

این وضع شبیه وضع روسیه شوروی بعد از انقلاب اکتبر می‌باشد. انقلاب، ستم ملی و استعماری و تقسیم ملت‌های حاکم و محکوم را به قاطع ترین شکل از بین برد. حکومت کارگران و دهقانان تضمین نمود که این ستم ملی به هیچ شکل آن اعم از قدیم یا جدید، عودت نخواهد کرد. معذالک به علت عقبماندگی که برای بسیاری از ملت‌ها به میراث مانده بود، عدم تساوی بین ملت‌ها همچنان وجود داشت.

ماهیت مسأله ملی بعد از جنگ داخلی روسیه طوری بود که این عدم تساوی اقتصادی، سیاسی و فرهنگی را از بین ببرد و به خلق‌های عقبمانده کمک نماید تا از هر لحاظ به سویهٔ روسیهٔ مرکزی برسند. از نظر مادی این‌ها پرابلم‌هایی بودند که باید راه رشد غیر سرمایه‌داری آن را حل کند.

حل این پرابلم‌ها اتحاد برادرانهٔ ملل و کمک طبقهٔ کارگر روسیه را ایجاب می‌کرد. ولی این کار (حل این پرابلم‌ها) از طریق انتقال میکائیکی سازمان و شیوه‌های جمهوری‌های پیشرفته شوروی، به جمهوری‌های عقبمانده امکان‌پذیر نبود. حل مؤقتانه پرابلم‌های جمهوری‌های عقبمانده ایجاب می‌کرد که شرایط مختلف اجتماعی، ساختمان طبقاتی، گذشته تاریخی، شرایط زندگی، فرهنگ‌های ملت‌هایی در نظر گرفته شود که از اشکال ابتدایی فیدالی و نیمه فیدالی بمنابیه ایجادکنندگان و سهم گیرندگان مستقل در حیات جدید، بدون طی مرحله سرمایه‌داری صنعتی، مرحله سوسیالیزم داخل می‌شدند. این مسایل با وجود محاصره سرمایه‌داری و جنگ‌ها در مدت نسبتاً کوتاهی حل گردید.

تجربه ملل شوروی، که به مسأله ملی عنصر جدید تساوی واقعی، نه تساوی محضاً حقوقی، بین ملت‌ها را وارد نمود حایز اهمیت تاریخی می‌باشد. تجربه ملل شوروی باثبات رسانید که اگر صرف تساوی صوری ملی فاقد منبع و تاراج دوامدار منابع این کشورها توسط انحصارات خارجی اجازه تجمع این قدر سرمایه بزرگ را در دولت‌های جوان نمی‌دهد. خصوصیت عمدهٔ در اقتصاد بسیاری از کشورهای آسیا و افریقا اینست که دریاهای بزرگی (گنگا، میکانگ، نیل و کانگو) که از بین آن‌ها می‌گذرد، ایجاب می‌کند که بغرض استفاده از این دریاها

برای همکاری مؤقتانه و برادرانه

بین ملت‌ها در راه از بین بردن عدم تساوی که از گذشته به میراث مانده، دو شرط ضروری می‌باشد: اول دادن کمک به ملل عقبمانده تا ذریعهٔ آن بتوانند به عقبماندگی خود خاتمه دهند و از لحاظ رشد اقتصادی و

در آن لحظات انسان فکر می‌کرد که

جولیوس ریختن خون و دست‌های محکم محافظین را احساس نمی‌کند. با گام‌های محکم و استوار پیش می‌رفت. سرش برآزنده و بلند بود. وقتی به کنار دیوار رسید بطرف ما چرخید. با شگفت و هیجان او را نگاه می‌کردیم.

سر های ما نیز بلند شد. گشتابو چون پارچه سنگی بجا ایستاده بود. ولی جولیوس که در برابر خواسته‌های آن‌ها سر خم نه کرده بود با چشمان عصبانخیز و مغرور بسوی آن‌ها می‌نگریست. وقتی بطرف ما می‌دید نگاهش مشحون از عشق و نیروی لایزال بود. کنار دیوار در محاصره گشتابو، شکست‌ناپذیر ایستاده بود. چشمانش بیان می‌کرد.

شاید آن‌ها بتوانند او را از بین ببرند ولی آن‌ها هرگز نخواهند توانست

آرمانی که او به خاطر آن رزمیده و تحمل و تحمل کرده محو کنند. در نگاه روشنش این حقیقت که راه

عادلانه و ایده‌های جاودان و کبیر سوسیالیزم پیروز خواهد شد. همه مردان و زنانی که در صف متحد آن پیکار می‌کنند به پیروزی خواهند رسید می‌درخشید.

این پیوند سرنوشت او بود که بسا هالهٔ آبی‌رنگ گسرد چشمانش می‌درخشید...

- ۷ -

ملی و جلوگیری از جنگ... جنبش هواداران صلح وسیع‌ترین جنبش عصر ماست که مردم دارای اعتقادات گوناگون سیاسی و مذهبی را در بر می‌گیرد، مردمی که مربوط به طبقات مختلف اجتماع اند ولی کوشش شرافتمندانه برای جلوگیری از جنگ جدید و تأمین صلح پایدار آن‌ها را متحد می‌کند.»

...درین صورت اگر دیوانگان امپریالیست جنگ را آغاز کنند آن وقت یقیناً نظام سرمایه‌داری از روی زمین به گور خواهد رفت! راه اساسی تأمین صلح جاویدان بشری عبارت از خلع سلاح عام و تام است.

این وظیفه تمام ملل و دول جهان است که از کوچکترین گامی که در راه منع آزمایش‌های سلاح ذروی و منع تولید، استعمال و انتشار آن (به پیشنهاد ۹ فقره‌ای اتحاد شوروی توجه شود) بمنظور خلع سلاح عام و تام گذشته می‌شود حمایت کنند، تا زمینه برای گام وسیعتری تهیه دیده شود: این وظیفه و دستور روز تمام نیروهای

از (ص اول)

تفتین در برابر اعتصاب...

کارگران تا ۱۰ سرطان در اعتصاب بسر بردند و قرار یک اطلاع سیزده کارگر هنوز هم در زندان بسر می‌برند. کارگرانی که بعد از اعتصاب به فابریک برگشته‌اند شدیداً تحت مراقبت ژاندارم و پولیس قرار دارند. کارکنان مغرور سپین زر شرکت که از حمایت کامل مقامات پولیسی و محافل مرجع محلی برخوردارند، سعی می‌کنند تا بهر وسیله که ممکن شود هم علل و ماهیت اعتصاب را بحکومت مرکزی غیر از آنچه هست نشان دهند و هم تعهداتی را که به کارگران سپرده‌اند نقض نمایند.

همچنین خبیربال پرچم به تعقیب خیر فوق از نمایندگی سپین زر شرکت در ولسوالی ارچی اطلاع می‌دهد که بتاریخ پنج سرطان یک نفر از کارگران در اثنای کار از بالای دیوار بزمین سقوط کرد و عدهیی از کارگران بمنظور طلب کمک اولی بمنزل آمر نمایندگی مراجعه کردند، ولی مقامات حکومتی بدون در نظرداشت ارزش‌های اخلاقی، بشری و کرامت انسانی و بدون ملاحظه عنعنات ملی افغانی درشت‌ترین عکس‌العمل و روییی در برابر میرمن‌های کارگران نشان دادند.

در «ص ۴»

پرچم صلح و دوستی بین ملتها...

جنگ معاصر و ماهیت تجاوزکار و جنگ‌طلب امپریالیسم نسبت به هر زمان دیگر جداً حکم می‌کند تا همبستگی و اتحاد در میان نیروهای صلح، سوسیالیسم، دموکراسی و جنبش‌های آزادی‌بخش ملی تأمین گردد. ایفای این امر سترگ تاریخی امکانات وسیعی را بوجود میآورد که اوضاع ناشی از بحرانات شرق میانه (تجاوز اسرائیل) به نفع کشورهای صلحدوست عرب از ین برده شود، صلح در ویتنام بر قرار گردد و آزادی و استقلال و بی‌طرفی آن تأمین شود، مسابقه تسلیحاتی متوقف گردد، سلاح اتومیک و آزمایشات و تولید و استعمال و انتشار آن منع قرار داده شود، پایگاه‌های نظامی خارجی از خاک کشورهای غیر برچیده شود، قرارداد صلح با آلمان امضاء گردد، برلین به یک شهر آزاد غیرنظامی تبدیل شود و از فعالیت‌های تجاوزکارانه انتقام جوین آلمان غربی و نیوکولنالیزم، فاشیزم، دیکتاتوری و ملیتاریزم جلوگیری بعمل آید.

بعقیده ما حل مسایل فوق برای تأمین صلح لازم است و هر نیرویی که در جهان می‌خواهد صلح را برهم زند و نفاق، انشعاب و تفرقه افگنی و ماجراجویی را که خواست اساسی ارتجاع امپریالیستی است در بین نیروهای مترقی و صلحدوست ایجاد کند، مسؤولیت عظیم بشری بعهده آن‌ها خواهد بود.

وظیفه کبیری که در مرحله کنونی در برابر نیروهای ترقی‌خواه و صلحدوست جهان قرار دارد عبارت از مبارزه آشتی‌ناپذیر بسر ضد ایدنلوژی بورژوازی جنگ‌طلب و افشاء نیرنگ‌های امپریالیسم و تعقیب پیگیر سیاست صلح و همکاری بین‌المللی بر مبنای سیاست همزیستی مسالمت‌آمیز در تحکیم همبستگی تمام نیروهای صلح، دمکراسی، نهضت آزادی‌بخش ملی و سوسیالیزم، در مبارزه مقدس‌شان علیه ارتجاع امپریالیستی، جنگ و تجاوز است که با منافع حیاتی و ترقی بشریت سرتاسر سیاره ما مطابقت دارد.

در خاتمه خاطر‌نشان می‌گردد: درحالی‌که نیروهای ترقی‌خواه علیه تمام جنگ‌های اشغالگرانه که هدفش اختناق جنبش‌های آزادی‌بخش مردم است مبارزه خواهد کرد، هیچ‌گاه پشتیبانی از مبارزه مقدس ملل ستم دیده و از جنگ‌های عادلانه رهایی‌بخش آن‌ها را علیه امپریالیسم منحیت وظیفه از یاد نخواهند برد. «ص ۴»

روشنی یک روز صاف و، آفتابی از شیشه پنجره‌ها می‌درخشید. کاخ بیکوف آرام در وسط عمارات ایستاده بود.

چه - بود که دیوار هایش جدا نمی‌شد و فرو نمی‌ریخت.

دنیا جنابیتی را که نازی‌ها انجام می‌دهند خواهند دید؟
چطور - آفتاب بطور همیشگی در آسمان سیر می‌کند؟...
چرا پنهان نمی‌شود؟...
چرا جهان نمی‌لرزد؟...
چطور - مردم در کوچه‌ها امیدوار، خندان و مسرور زندگی می‌کنند، گل می‌فروشند؟...

چطور آن‌ها از کنار بس‌هایی که زندانیان نیمه‌جان را از شکنجه‌گاه‌ها حمل می‌کند بی‌تفاوت می‌گذرند؟...
من سخت منتظر حوادثی که این شب تاریک را بدرند بودم. ما را از جاده مشابه که یک هفته قبل مرا از آن عبور داده بودند می گذشتاندد. راه بانکر اک... میعادگاه عشق من با جولیوس... جولیوس که حالا اسیر چنگال شکنجه گشتابو بود.

... آه - اگر روز گذشته بازگردد. محض چند لحظه قبل از آنکه جولیوس برای ملاقات جلنیک رهسپار شد. من می‌توانستم او را آگاه سازم... ولی دیروز از کجا می‌توانستم بفهم چیزی را که امروز میدانم.

ترقی‌خواه و صلحدوست و مللی است که با مبارزه جدی، پیگیر و قاطع خود امپریالیست‌ها را که بار سنگین تسلیحات را بدوش ملل گذاشته‌اند به خلع سلاح مجبور سازند و صلح را تأمین کنند.

خصیصه مرحله کنونی در مسایل بین‌المللی از یکسو رشد و تحکیم نیروهای ضد امپریالیستی و از سوی دیگر وحشیانه‌ترین، متعرض‌ترین، ارتجاعی ترین قیام عمومی محافل امپریالیستی علیه نیروهای صلح است. وقایع اخیر مبین این حقیقت است که پالیسی محافل حاکمه امریکا در بن بست مدحشی قرار دارد، امریکایی‌ها با اصرار هر چه بیشتر برای پایان بخشیدن جنگ رسوای ویتنام داد می‌زنند. قتل داکتر لوترکینگ رهبر نهضت حقوق مدنی سیاهپوستان امریکایی و نظ‌سأهرات اخیر سیاهپوستان و ترور رابرت کنیدی و ده‌ها مسأله و واقعه دیگر در داخل امریکا نشان می‌دهد که در بطن جامعه امریکا آتش‌فشانی در جریان است که هر آن امکان انفجار آن می‌رود. همچنین تعمیق باز هم بیشتر بحرانات پولی که نتیجه مستقیم مصارف سنگین نظامی امریکا در قمار ویتنام است سرتاسر دنیای سرمایه‌داری را تکان می‌دهد. با وجود تمام این مسایل و ناکامی‌های اخیر امپریالیسم تصمیم ندارد که سلاح بر زمین بگذارد و تسلیم نیروهای صلح گردد. بر عکس امپریالیسم و پیشکاران ساسی انحصارات سرمایه‌داری با تلاش‌های مذبحخانه و ماجراجویی‌های نظامی می‌خواهند که جنگ را به حیث وسیله تحمیل خواست‌های ستمگرانه خویش بکار برند و برای «جنگ هسته‌ای و دسته جمعی» آمادگی گیرند. همچنین امپریالیسم تلاش می‌ورزد که نظرات و تاکتیک‌های «جنگ‌های محلی» را بمنظور توسعه فعالیت‌های تخریبی و از طریق دستگاه‌های جاسوسی و سازمان دادن توطئه‌ها، کودتاها انکشاف بخشد، تا بدین طریق کشورهای مستقل را تحت اسارت سرمایه قرار دهد و یا از طریق اصول سیاست تجاوزکارانه و دیپلوماسی امپریالیستی بالای حکومت‌های مستقل فشار وارد کند تا در جبهه ایدنیولوژیک ضد نیروهای صلح، استقلال ملی، دموکراسی و سوسیالیسم به همکاری امپریالیسم قرار گیرند.

تشدید مبارزه طبقاتی در عرصه بین‌المللی، قدرت مخرب و بی‌مانند فن نویسنده: گوستاو فوجیکوا ترجمه: م. (بری)

نویسنده: گوستاو فوجیکوا ترجمه: م. (بری)

جرمنی بگوید: «اینجا» و بجواب سؤال‌های دیگر محافظین نظیر «نام تو چیست» جواب بدهند. کسی از ما نخست طرز‌العمل حاضرری را نمی‌دانست. آن‌ها با ضربه و کوبیدن بما می‌فهماندد. محافظین اس، اس نام‌های چکی را صحیح تلفظ نمی‌توانستند بعضی وقت‌ها اشتباهاً یک زندانی بپا می‌ایستاد و روی او را تا سرحد خونریزی سیلی می‌زدند.

بعضاً دو زندانی یکجا بپا می‌ایستادند و هردو را مورد لت و کوب قرار می‌دادند. بالأخره عمل گرفتسن حاضری تکمیل شد و بما فرمان دادند که دو صف شویم به بیست نفر از ما امر مارش دادند و به رهرو جایی که یک بس منتظر بود رهنمایی کردند و فرمان دادند که باعجله بالا شویم.

هرگاه کسی به زمین می‌خورد، که معمولاً زنان و پیرمردان کهن‌سال به این وضع سر و دچار می‌شدند، مورد لت و کوب قرار می‌گفتند. سرانجام بس رهسپار شد.

از (ص اول)

چه د دی شهیدانو به یاد قسم وکړو چه تر هغه به په آرام نه کینو چه در ملک نه د ظلم او جبر حکومت ورک وکړو.»

دغه شان شیخ ظهیر الدین هم د پنجاب د ولس له طرف نه د شهیدانو او پښتنو ستاینه او لمانځنه وکړه. ده وویل: «د پنجاب غریب خلک ټول عمر د پښتنو نو دنیا به وویڼی چه پښتون او پنجابی خلک د خپل حق د گټلو دپاره یو دی.» دغه استقبالیه مظاهره له دیر جوش او شور سره رایل هوټل ته په رسیدو سره ختمه شوه.

د پاکستان د نیشنل عوامی گوند ملی شورا د خپلی غوندی په دوهمه ورځ خان عبدالولی خان د رایو په اتفاق د ټول پاکستان د نشنل عوامی گوند د رئیس په حیث وټاکه. محمودالحق عثمانی د نیشنل عوامی گوند د منشی په حیث بیا وټکل شو. سید امیر حسن شاه (پنجاب) د رئیس د معاون په حیث، اجمل خټک د ټول پاکستان د نائب سکرتر په حیث او دیوان محبوب علی (بنگل) او دوهم نائب سکرتر په حیث وټاکل شول.

محمود علی قصوری د لویدیځ پاکستان د نیشنل عوامنی پارتی د رئیس او امیر زاده خان (مردان) د رئیس د معاون په حیث او غوث بخش بزنجو (د بلوچستان له کلات نه چه اوس په زندان کی دی) د مغربی پاکستان د عمومی سکرتر په حیث وټاکل شول.

د جون په ۲۹ او ۳۰ پر سیاسی مسائلو اوږده او مفصله بحثونه وشول چه په پای کښی د گوند عمومی خط مشی فیصله او تصویب شوه چه عمده مطالب یی دا دی:

– تر هر څه د مخه د ملی مسالی مقدماتی حل بیا په تیره د کوچنیو ملیتونو (پښتونستان، بلوچستان او سند) د آزادی دحق مسأله د یو یونټ له منځه وړل، د ختیځ پاکستان (بنگال) بشپړه خود مختاری او د ژبی او کلتور په اساس د خود مختارو ایالتونو تشکیل.

– په دی تاریخی مرحله کی، سوسیالیزم (غانی هدف) ته د رسیدو د پاره د ملی دموکراسی دولت (ستراتیژیک هدف) تأسیس د لومړی وظیفی په حیث.

– د «بنیادی جمهوریت «ردول او په خای بی د خپلو حقوقو د تأمین په منظور د یو مشترک او خلقی نهضت لپاره د ټولو آزادی غوښتونکو او پرمختلونکو سیاسی گوندونو او خلکو د متحدی جبهی د تأسیس غوښتنه.

– د ټولو مخالفو گوندونوو له مشرانو سره د یوالی د ایجاد لپاره د نیشنل عوامی پارتی د مشرانو د روابطو لپاره سعی او د متحدی جبهی لپاره د مبارزی د مشترک پروگرام جوړول.

– دعمومی او ازاد انتخاب حق او د پارلمانی حکومت بیا ژوندی کول.

– د اضطرابی حالت پای ته رسول د خلکو د اساسی حقوقو بیا را ژوندی کول او د سیاسی بنديانو را آزادول.

– د غریبو او کم ځمکو بزگرانو په گټه د ځمکو د مسالی حل او د رشوت او فساد مخنیوی.

– زیار ایستونکو ته د حد اقل مزد تأمینول.

– کارگرو ته د اتحادیو او اعتصابونو او ټولنو جوړولو بشپړ حقوق ورکول.
– په تعلیمی چارو کی د آسانتیاوو برابرول او د تعلیمی موسسو د آزادی او مصونیت تأمینول.

– د سیتو او سنټو د نظامی پکتونو څخه وتل او له امپریالیستی هیوادونو سره د امریکی او پاکستان د دوه اړخیز دفاعی تړون په شمول د ټولو نابرابرو تړونونو له منځه وړل او د یو مستقل او بیطرف خارجی سیاست تعقیبول، د اقتصادی استقلال حصول او د امپریالیستی هیوادونو د مرستو ردول (دا ځکه چه ده مرستی له شرطونو سره

خان عبدالولی خان...

تړلی دی)، له سوسیالیستی هیوادونو نه کمک او همکاری غوښتل او په هیواد کی د ننه په دولتی سکتور کی د اساسی صنایعی تاسیسول.

د جرگی وروستی ورځ (۱/۷/۴۸) د مظاهری او جلسی پروگرام د پاره ټاکل شوی وه. مظاهره له شاهای باغ څخه شروع شوه کله چه کیننگم پارک ته را ورسیده په زرگونو خلکو پکښی گډون کړی و او د بالا حصار لویدیځ اړخته ته د هسپتال له مغربی دیوال سره خبیر بازار ته او ورپسی د قصه خوانی او بیا د بزان له لاری نه د چوک یارگار خواته راغله. هلته پی زرگونو خلکو تود هرکلی وکړ. خبر وایی چه د مظاهری د کتار په غاړو دومره ستر هجوم روان و چه په بازار کی د نورو پلپو د تیردو لاره نه وه. د بنگال، پنجاب اد کراچی میلمنو خان خان ته اتتونه کول او د خپل حق غوښتلو لپاره به پی په خپل تود ناری وهلی او خلک پی حیران کړی وو. بنگالیانو ناری وهلی: «یو یونټ ختم کړی! ختم کړی، د ایوب د ظلم حکومت نور نه چلیږی! باچا خان زمونږه خان زنده باد! زنده باد! مونږ د بنگال خود مختاری غاړوو! پښتونستان زنده باد!...» او نور.

دپنجاب د نمایندگانو شعارونه داوو: «یو یونټ مات کړی. فخر افغان زنده بادږ پښتونستان زنده باد...»

د کراچی اوسند نمایندگانو دا شعارونه ورکول: «یو یونټ نه غواړو. هر انسان ډوډی جامی او کور غواړی. دغه آزادی چه مونږ پی لرو دوراغ ده په لکونو انسانان وړی دی. پښتونسان زنده باد...»

خبر زیاتوی چه دا جلسه ډیره لویه وه. تر «گهپټه گږ، کهچهری دروازی، د مهابت خان جومات او ریشم گرانو پوری څلورو خواته خلک په ډیره سخته گرمی کی ناست وو، د نم او انطباط یوه بی ساری نمونه لیدل کیده. پدی جلسه کی شپږو بنگالیو، یو سندی، یو بلوچ پښتون، یو کراچی وال، یوه پنجابی او یوه پښتانه تقریرونه وکړل.»

د بنگال محی الدین وویل: «شپږ کوروره بنگالیان د پښتونستان په مبارزه کی ستاسو تر شا ولاړ دی». همدا راز د بنگال دیوان محبوب علی وویل: «مونږ ستاسی دی خاوری ته د بنگال د ولس ارادت راوړی دی، ځکه چه دا خاوره د آزادی غوښتونکو او انسان دوستو خلکو لپاره د احترام مکه ده، نن چه زه په کوم خای ولاړم، پدی نه یوازی پښتانه بلکه مونږ بنگالیان او ټول بشریت فخر کوی. دا فخر پدی وجه نکوی چه دلته ایوب خان یریدلی دی بلکه ځکه فخر کوی چه دلته ستر پاچاخان پیداشوی او تاسی غیور او جانباز پښتانه

(د لومړی مخ پاتی)

د کوچیانو د مسألی ...

د موانعو او مشکلاتو په مقابل کی د دفاع هیڅ وسیله نلری او د موسم د بدلون سره ټول کال کدی کوی هیڅ راز صحی او کلتوری مؤسسات نلری. همدا علت دی چه د نوی مدنیت او د ښار د اساسی حقوقو او آزادیو آثار علائم د افغانستان د کوچیانو په قیابلو کی نه لیدل کیږی او هغوی گرد خلک بی سواده او د ملی وحدت او آزادی څخه بی خبره پاتی دی. له همدی کبله د هیواد یو زیات شمیر وگړی سربیره پردی چه په دپرو خیرو او وروسته پاتی شرائطو کی ژوند کوی، د هغوی د کار او کوشش قوت هم یو با ارزشته نتیجی ته نه داسی واقع کړی دی چه اجنبی قوتونه دوی ته هیله کوی او د هیواد ارتجاعی طبقات به داخلی شخړو او درونو جنگولو په چارو کی له دوی نه بده فایده پورته کوی.

زیردلی یاست او پدی خاوره د آزادی د ننگیالو او د استعمار په ضد جنگیدونکو شهیدانو وینه تویه شویده ځکه دا ځمکه ستاسی سره د بنگالی ورونو له خوا وعده کوم چه مونږ ستاسو په جنگ کی ستاسو سره یو او یقین لرم چه تاسو هم له مور سره پی»

بنگالی میرمنی سلینه بانو وویل: «د دی ځمکی احترام زموږ د ټولو به زړونکی موجود دی، د دی د حق د اداکولو له پاره به مور ټول یو خای مبارزه کوو.»

عثمانی وویل: «ما چه نن ستاسو دا دومره لویه مظاهره او عظیم الشانه جلسه او پکی ستاسو احساسات او میرانه ولیده نو زه وایم چه پښتونستان جوړ دی، که تاسو کی دا جوش او خروش، جذبہ او بیداری وی نو پښتونستان هیڅوک هم نشی ایسارولی.

زه اعلان کوم چه د نن نه پس به دی ایالت ته پښتونستان وایو او چه څوک دی ته پښتونستان نه وایی په کار دی چه له هغو سره اجتماعی مقاطعه وکړو.

نن د ټول پاکستان انقلابی لیډران او کارکنان چه د سیند، بلوچستان، کراچی او بنگال او پنجاب رښتونی نمایندگان دی، د پښتنو سره دا وعده کوی چه مور به پښتونستان جوړوو او مور به د هری صوبی ولس ته خودمختاری گڼو، د دی حق نه مور هیڅوک نشی منع کولی.»

شیخ محمد رفیق د پنجاب نماینده و ویل: «پښتونستانیانو ورونو! تاسو باندی پرنگیانو د خپلو تسلط تر وروستی ورځی پوری گولی چلولی دی او تا سو ورته سر ندی ښکته کړی: نن ستاسو جوش او ولوله داښی چه تاسو خپل حق هیچا ته نه پریردی. زه تاسو ته یقین در کوم چه تاسو خپل حق گټلی دی او خپل پښتونستان مو جوړ کړی دی. او دا هم یقینن در کوم چه د پنجاب خلک پدی مبارزه کی ستاسو سره ملگری دی. د پنجاب او پښتونستان دشمنان کوشش کوی چه د پنجابیانو او پښتنو تر مینځ نفرت پیداکړی خو د نیشنل عوامی گوند او دا ننی عظیم الشانه متحده مبارزه ددی خبری ثبوت او دلیل دی چه پنجابیان د پښتونستان لپاره هری قربانی ته تیار دی. زه تاسو ته مبارکی درکوم چه تاسو ډیر ژر خپل منزل ته رسیدونکی پی.»

د بلوچستان یو تجربه کار لار ښونکی هاشم خان غلزابی وویل: «په بلوچستان کی د خلقو آواز د زور او قوت په وسیله مختق کیږی .»

د پښور په قهرمان ښارکی چه یوه پیری د انگریزی استعمارچیانو سره دنه پخلاکیدونکی وطنپالونکو زانگو وه، د ټول پاکستان د دموکراتیکو

په افغانستان کی یوازی یو ملی دموکراتیک حکومت کولی شی چه په ډیره لنده موده کی د کوچیانو د میشته کولو کار پای ته ورسوی او هغوی د نوی مدنیت په رڼا کی له ملی وظائفو او خپلو حقوقو او آزادیو سره آشنا کاندی، د دوی ترمینځ ښوونه او روزنه، صحت او مدنیت رواج کړی، د هغوی روابط له ټول ملت سره پیاوړی کړی او هغوی د صنعت او کرهڼی ژوند ته تشویق کاندی، د حکومت د ماموران فشار له مینځه یوسی او د فیودالی نظام جری چه په خلکو کب د استثمار او استبداد موجب دی له مینځه وباسی او دا توره ننگینه او غیر انسانی وضعه چه زمونږ خلک خوروی د ملی ژوند له مخی نه تښت او محو کاندی.

د کوچیټوب پای ته رسول او د کوچی ورونو لپاره د تاتویبی او مدنی ژوند برابرول د خلک د دموکراتیکو قوتونو یو ستر او مهم هدف دی.

از (صفحه اول)

های روزافزون مردم را به اموال گوناگون مصرفی تأمین کرد و یا تنها به احداث چند رشته محدود صنایع استهلاکی اکتفا نمود.

از آنجایی که مسأله صنعتی کردن به موفق و منافع طبقات مختلف در جامعه ارتباط می‌گیرد، این مسأله از نظر منافع خلق کشور قبل از همه عیارات است از تهیه وسایل تولید برای رشته‌های مختلف تولیدی.

درحالی‌که محافل حاکمه ارتجاعی سعی می‌نمایند بسود استعمار نوین رشد صنعتی کشور را دچار وقفه سازند و آهنگ رشد اقتصادی آن را کند نمایند و افغانستان را زیر این عنوان که کشوری زراعتی است به حیث تولیدکنندهٔ موادخام زراعتی کماکان حفظ کنند و وابستگی آن را از لحاظ اقتصادی با امپریالیسم تحکیم و تأمین نمایند. کشورهای امپریالیستی درحالی‌که تمام وسایل عمدهٔ تولید را بدست خود متمرکز ساخته‌اند، عموماً می‌نمایند که برای کشورهای کم رشدی چون افغانستان به صرفه است که تنها زراعت خود را تقویه نمایند، یعنی عملاً نقش دهکدهٔ را بمثابة تولید کنند موادخام برای انحصارات عظیم صنعتی آن‌ها، بر اساس تقسیم بین‌المللی

او مترقی لاریونکو وروستیو فیصلو او د پښتونستان لسه ملی آزادی‌بخشونکی نهضت سره د هغوی ژوری همدرددی او متفق ملاتړ دا وښوده چه پښتونستان یو عینی واقعیت دی او ژر به دلته د استعمار، امپریالیزم او استبداد عمر او تسلط پای ته ورسپړی. پدی ستره او تاریخی جرگه کی د ټول پاکستان د مترقی، انقلابی او دموکراتیکو قوتونو نمایندگانو او لیډرانو چه د خلکو د اکثریت (کارگرو، بزگرو، مورینو او د ښار او کلیو د ټولو زیار ایستونکو) نمایندگی پی کوله گډون کړی وو. سر بیره پر دی محبوسو سیاسی لیډرانو هم خپل پیغامونه او تائیدونونه را استولی وو او د هغو له جملی څخه خینی پداسی حال کی چه پخپله په زندان کی وو په حزبی مقامونو وټاکل شول. یواخی څوتنه محدود چپ منحرفین چه له یوی خوا د پاکستان د شی لاس له ارتجاعی حاکمه محافظو او د مارشل ایوب خان له حکومت سره په سازش کی دی او له بلی خوا په چپو او انقلابی الفاظو فیشن کی او له دغی لاری نه پی د ضد استعماری او ضد امپریالیستی قوتونو په صفونو کی د تفتیتن او انشعاب مذبوحانه هڅه کوله، له گوند نه تجرید، افش او جلا شول.

خبر وائی چه د صدر په حیث د خان عبدالولی خان انتخابیدلو او د نوی رهبری ډلی د مینځ ته راتلو سره په نیشنل عوامی پارتی کی د مبارزی نوی روحیه او فعال جریان را پیدا شویدی. د نیشنل عمامی پارتی د نوی وضعی د ملی آزادی‌بخشونکی ضد استعماری، ضد امپریالیستی او ضد استبدادی نهضت لمن لا پراخه کړی او د سوللی، آزادی، دموکراسی او پدی سسمی کی د مترقی جریانټو په ټه پی زیات ذهنی شرایط برابر کړی دی.

خان عبدالولی خان په خپله اختتامیه وینا کی وویل: «په هغه چا پاندی چه د آزادی د پاره بی د خلکو د مبارزو لاریونوه کړی ده دا اعتماد کیدای شی چه خلک له اوسنی بد حالی څخه وباسی». ده وویل: «دغه تش په نامه انکشاف، هیواد دوه زره کرره روپی پوروری کړی دی، پداسی حال کی چه تکلیف پی په ټولو خلکو باندی یو شان دی». ده زیاته کړه: «چه په اوسنی بد حالی کی تقریرونو، تصویبونوه کول کافی ندی. که خلک واقعا غواړی چه خپل حقوق تر لاسه کړی نو باید هر راز قربانیو تر لاسه وی» ده وویل: «یونټ باید مات شی.» د قبایلی سیمو غیر عادی حالت ته د اشاری په ترڅ کی ده وویل: «باید دغه حالت ته د خلکو او هیواد په گڼه خاتمه ورکړ شی…»

کار سرمایه‌داری، بازی کنند. متخصصین و مشاورین امور اقتصادی کشورهای سرمایه‌داری در افغانستان پیوسته تلقین می‌کنند که راه پیشرفت کشور احداث چند رشته معین صنایع سبک و کوچک بر پایه مصرف موادخام زراعتی می‌باشد که در اثر آن اصطلاح ایجاد پروژه‌های کوچک سریع‌الثمر صنعتی اخیراً خیلی معمول گردیده است. در کتاب سومین پلان پنجساله اقتصادی در بخش معادن، انرژّی و صنایع گفته می‌شود: «در پلان سوم به احداث صنایع خفیف که تحت شرایط موجود بیشتر میسر است قدامت داده شده است…» و در جای دیگر این کتاب تذکار یافته: «طی پلان سوم احداث و تأسیس پروژه‌های سریع‌الثمر صنایع از طریق سرمایه‌گذاری خصوصی و انکشاف صنایع دستی در نظر گرفته شده است.»

به همین جهت عملاً در برابر ایجاد دستگاه توب فلز در کشور به تحریک و «تحلیلات اقتصادی (!)» مشاورین غربی کارشکنی صورت می‌گیرد و عمدتاً کارخاتجات جنگل‌ک که دستگاه‌های برای ماشین و سامان سازی در افغانستان می‌باشد به سقوط کشانیده می‌شود.

صنعتی کردن کشور در جهان کنونی «که بار دیگر انقلاب فنی بزرگ در آن انجام می‌گیرد و سیریزتیک و ماشینهای الکترونی بر عرصه تولید و اقتصاد حاکم می‌شود» نیازمند تراکم سرمایه‌های بزرگ است و شرط اولیه و اساسی لازم برای صنعتی کردن تراکم سرمایه می‌باشد، اما در افغانستان از یکطرف بنا بر مداخلات و غارت امپریالیستی طی سالیان نتمادی و از جانب دیگر در اثر سیاست‌های غلط اقتصادی حکومت‌ها هیچ‌گونه اقدامی برای تراکم سرمایه صورت نگرفته، بلکه برعکس با باز گذاشتن قسمتی از سرحدات کشور، تعقیب سیاست درهای باز در اقتصاد، فرار و خروج قسمت زیاد سرمایه از کشور و مصرف قسمت دیگر آن در امور غیر تولیدی از قبیل خانه‌سازی و غیره تراکم سرمایه بوجود نیامد، که بر اساس آن رشته‌های متنوع صنایع ایجاد می‌گردید. چند رشتهٔ محدود صنایع داخلی هم که موجود است چون مورد حمایت قرار نگرفته، تقریباً بدون استثنا در حالت رکود و حتی ورشکست قرار دارند.

چگونه می‌توان راه صنعتی کردن کشور را گشود؟

به سوال اساسی که پاسخ داده شود اینست که چه نوع بنیاد اجتماعی - اقتصادی و سیاسی زمینه را برای صنعتی کردن موفقیت‌آمیز و سریع کشور فراهم آورده می‌تواند و آیا انجام این امر از طریق راه رشد سرمایه‌داری امکان‌پذیر است؟ در وضع کنونی که جامعهٔ ما از لحاظ اقتصادی عقب‌مانده است، امکانات صنعتی شدن از طریق سرمایه‌داری ندارد و بنابراین راه صنعتی کردن کشور کم رشد ما همان راهی نیست که انگلستان و فرانسه یا آلمان و جاپان طی کرده‌اند چه امکانات آن برای کشورهای کم رشد میسر نیست. طبقات استثمارگر و بالخصوص بورژوازی نوظهور قادر به از بین بردن عقب‌ماندگی اقتصادی نمی‌باشد و با سرمایه‌گذاری صرفاً خصوصی مسأله صنعتی کړین کشور در همان کوره راه صنایع مصرفی سبک سردرگم خواهد ماند و رقابت خارجی و باز بودن دروازه‌های کشور به این سرمایه‌گذارِی‌ها میدان وسیع نخواهد داد و در نتیجه عقب‌ماندگی ما باز هم بیشتر خواهد شد. کار صنعتی کردن کشور کم رشدی چون افغانستان باید بر پایهٔ اتخاذ راه رشد غیر سرمایه‌داری، بر پایه بسط و توسعهٔ سکتور دولتی استوار شود که شرط اساسی تراکم سرمایه در آن موجود می‌باشد، چنانچه در شماره (چهارم و پنجم) جریده پرچم زیر عنوان «یک

راه صنعتی کردن ...

نظر اجمالی بر منابع مالی پلان» طرق تراکم سرمایه از منابع داخلی و خارجی جهت تمویل یکرشته پروژه‌های با ثمر اقتصادی بر وفق منافع خلق زحمتکش افغانستان تحلیل و نشان داده شده که خواننده می‌تواند یکبار دیگر به آن مراجعه نماید.

نیروهای اجتماعی و سیاسی که قادر به صنعتی کردن کشور استند از طریق راه رشد غیر سرمایه‌داری می‌توانند به این مأمول برسند. پراللم صنعتی کردن درین صورت به حیث یک وظیفه ملی با اشتراک مستقیم اکثریت زحمتکشان، با آمادگی مردم برای فداکاری و تحمل مشکلات موقتی به خاطر آیندهٔ تابناک و روشن حل می‌گردد.

با اتخاذ چنین مشی است که تحولات عمیق و اساسی در تولید صورت می‌گیرد و بر اساس رشد همجانیهٔ منابع طبیعی خود کشور استفاده صحیح از مواد و سرمایه صورت گرفته می‌تواند و بنیاد مادی - فنی صنعتی کردن کشور همراه با الکتریفیکاسیون (انکشاف صنایع برقی) روز بروز وسیعتر ریخته می‌شود، و حکومت دموکراتیک و ملی (که رهبری صنعتی کردن بر طبق پلان علمی جامع را بدست خواهد داشت) سرمایه خصوصی ملی را نیز در حدود معینی به مجرای سوق خواهد داد که به اجرای طرح‌های اساسی صنعتی کردن کمک کند و در واقع مکمل آن باشد. در چنین شرایطی است که سیاست محکم حمایت از صنایع موجود داخلی در پیش‌گرفته می‌شود. طبیعی است که در دوران صنعتی کردن محدودیت‌های معینی در مورد برخی اموال بوجود می‌آید و شاید بعضی ویتربین‌های مغازه‌های شهر کابل رنگینی و زرق‌وبرق خود را از دست بدهد و تفاخرات افشار تجملپرست بالایی جامعه کاملاً ارضاً نشود.

این نکته را باید در نظرداشت که تجدید اقتصاد یک پایه ما که میراث استعمار و شیوهٔ ادارهٔ استعماری و غیر ملی می‌باشد و صنعتی کردن آن به یک بازار وسیع و سرمایه کافی ضرورت دارد و بنا بر محدودیت مالی داخلی، قلت تجربه و پرسونل کافی ماهر ناممکن است به تنهایی بتوان رشد سریع اقتصادی را تأمین کرد و استعمار نوین را که در کمین است طرد نمود. به همین جهت است که همکاری اقتصادی و تخنیکی کشورهای سوسیالیستی یک امر تصادفی نه، بلکه یک ضرورت حیاتی می‌باشد. عمل و تجربه نشان داده است که همکاری بین آن کشور‌های که با تمایلات استعمار نوین مخالف‌اند و اقتصاد خود را بشکل مترقی تجدید ساختمان می‌دهند با ثمر و دوامدار بوده است و ما می‌توانیم که با بسط و توسعهٔ این نوع همکاری اتکا خود را به بازار جهانی سرمایه‌داری کمتر سازیم و در نتیجه موفق بهتری بدست آورده و کشور را از طریق سیستم کار بین‌المللی سرمایه‌داری جدا سازیم و بصورت اساسی وضع اقتصادی خود را بهبود بخشیم.

در پایان می‌توان گفت که انجام امر مهم صنعتی کردن کشور که یک مسألهٔ حیاتی است، مستلزم آنست که یک حکومت واقعا ملی و دموکراتیک درین مرحلهٔ تاریخی بر سرکار باشد و رهبران آن نیازمندی‌های واقعی اقتصادی و اجتماعی جامعه را درک کنند و کشور را در مسیر رشد غیر سرمایه‌داری که یگانه طریق ریالیستیک رشد می‌باشد سیر دهند، ولی در شرایط فعلی هدفی جز تأمین منافع آزمندانه فردی و طبقاتی و منافع حامیان امپریالیستی مطمح نظر نیست. تنها مبارزهٔ متشکل و پیگیر کشور ما به راه رشد و تکامل واقعی و ایجاد صنایع کلیدی که ضامن استقلال ملی است، سوق خواهد داد و روزی که ما بتوانیم با ایجاد صنایع بزرگ و اساسی بر روی پای خود به ایستیم فرارسیدنی است.

رحم

د افغانستان د خلک د مور آتیک افکارو خپروونکی

۱۷ سرطان ۱۳۴۷

رویداد‌های مهم سیاسی جهان

در هفته گذشته

مسکو: از چنديست که پيشنهاد نه فقريمی اتحاد شوروی در مورد اتخاذ تدابير لازم جهت منع انتشار سلاح ذروی و بيابيه صدراعظم شوروی درين باره بحث جرايد معتبر جهان واقع شده است.
فقرات پيشنهاد مذکور قرار آتيست:
۱ - منع استعمال هستوی.
۲ - اتخاذ تدابير جهت منع قرار دادن توليد سلاح هستوی.
تقليل، محدود ساختن و انهدام انبار آن.
۳ - محدود ساختن انتقال سلاح هستوی از نگاه استراتژیکی.

۴ — منع پروازهای وسایل بم افگن‌های مربوط به این سلاح در خارج از سرحدات ملی.
۵ — منع آزمایش‌های زیرزمینی هستوی.
۶ — محدود ساختن گردش تحت البحری های راکت انداز.
۷ — منع استعمال اسلحه کیمیاوی کیمیاوی.
۸ - لغو پایگاه‌های نظامی خارجی و اتخاذ تدابیر جهت خلع سلاح منطوقی.
۹ - استفاده از آب‌های ابچار جهت مقاصد صلح‌جویانه.

اتحاد شوروی خواهش می‌کند که جهت اجرای این مواد و جهت استقرار صلح در جهان تمام کشورها این قرارداد را امضاء کنند.
صدراعظم شوروی در موقع امضای قرار داد گفت: اتحاد شوروی دایماً کوشش کرده است تا بشریت را از بلای اسلحه ذروی نجات بدهد و این کوشش شوروی‌ها بصورت پیگیر ادامه داشته است.
عقد این قرار داد بصورت موثر از انتشار سلاح هستوی جلوگیری می‌کند.
***

- جمال عبدالناصر رییس‌جمهوریت عربی متحد و رئیس اتحادیه سوسیالیست‌های عربی به بازدید خود از شوروی ادامه می‌دهد. وی بنا بر دعوت کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی دیدن می‌کند. رئیس قوای نظامی جمهوریت متحد عربی نیز با جمال عبدالناصر همراه می‌یاشد. طی مذاکراتی که جریان دارد مسایل مربوط به شرق میانه و کمک‌های نظامی و اقتصادی اتحاد شوروی به آن کشور مورد بحث قرار خواهد گرفت.
***

مذاکرات بین هیأت نمایندگان اتحاد شوروی و جمهوریت دموکراتیک ویتنام شمالی در فضای دوستانه آغاز شد. در ختم این مذاکرات قراردادی به امضاء رسید که طبق آن حکومت اتحاد شوروی کمک‌های اقتصادی و نظامی خود را ادامه خواهد داد. همچنان رهبران شوروی از مبارزات دلیرانه مردم ویتنام به خاطر حفظ شرف و استقلال کشورشان در مقابل امپریالیزم و استعمار یون ستایش نموده و پیروزی‌های سال جاری مردم ویتنام را علیه دشمن مشترک تبریک گفتند که مقابلتاً از جانب هیأت ویتنام شمالی با ابراز تشکر مقابل گردید.

قاهره: رییس‌جمهوری مردم یمن جنوبی در قاهره گفت: استعمارگران می‌خواهند رژیم مترقی جمهوری مردم یمن جنوبی را سرنگون سازند و لحظه‌یی از تحریکات خاپانه دریغ نمی‌کنند. اما باید خاطر نشان شود که استقرار این رژیم بنا بر خواست مردم است. وی گفت: ما از مبارزات مردمان عرب شدیداً پشتیبانی می‌کنیم.
تل ابیب: محافل رسمی اسرائیل از عملیات اخیر مبارزان عرب سخت در وحشت افتاده‌اند. نطقا حکومت اسرائیل گفت: مبارزان عرب درین اکثریت دارند ولی

د هیواد د کارگری نهضت خبرونه

د کندهار د وړيو اېډلو د فابريکي د کاريگرو اعتصاب

د چهارشنبی په ورځ د سرطان په پنځمه نيټه په کندهار کی د وړيو اوبډلو کارگرانو اعتصاب وکړ.

دا کارگران د سهار له پځه نيمو بجو څخه د ماښام تر شپږ نيمو بجو پوری يعنی ۱۳ ساعته شاقه کار کوېر

پدی اعتصاب کی د ډيرو هغو کوچنيانو هم گډون کړی و چه د اتو او پنځلسو کلونو تر مينځ عمر لری او د بيرحمه سرمايه دار له خوا ۱۳ ساعته شاقه کار هه هم په ۴۵ درجی گرمی کی پی باندی اجرا کيړی.

دوی د کار د بدو شرايطو او لږ معاش په نسبت خپل شکايت د فابريکي مسئولولو کسانوته وړاندی کړی و. مگر د فابريکي حريصو خاوندانو، چه هميشه پر کارگرانو باندی ډير ظالمانه شرايط تحميلوی د کارگرو دغه مشروع غوښتنه نه وه منلی. نو دغو کارگرانو په قانونی ډول اعتصاب وکړ او په نتيجه کی د دوی پر معاش باندی لږ زياتوالی راغلی دی. خو تر کومه خايه چه پرچم معلومات اخيستی دي د دغو کارگرانو قانونی مبارزه د خپلو حقوقو د غوښتنی لپاره دوام لری.

مطالبات کارگران قوای کار در ولايت بلخ

هفته گذشته نامیی از کارگران قوایکار ولایت بلخ گرفتیم. این نامه ضمن مطالب رفت انگیزی که وضع کارگران پروژه را تمثیل می‌کند حاوی مطالب آتی است:

- وقت کار آنهم در شرایط ناگوار اقلیمی خیلی طولانی و خلاف مقررات قانونیست.

- استحقاق اعاشهٔ کارگران در اثر سوء اداره و اختلاس یکعده ماموران تلف می‌شود.

- در مقابل کارگران رویهٔ دور از کرامت انسانی صورت می‌گیرد.

- با وصف اینکه از معاش کارگران ماهانه مبلغ (۵۰) افغانی بنام بیمه صحی وضع می‌گردد، وظایف و خدمات مربوط بیمه صحی اجرا نمی‌شود و حالت صحی کارگران رقتبار است.

معاش به اوقات معین نمی‌رسد. حتی بعضاً سه ماه بعد از موعد معین تادیه می‌شود.

- رخصتی‌های قانونی اجرا نمی‌شود و کارگران مدت‌های طولانی از دیدار خانواده‌های خود محروم می‌مانند.

خواست‌های کارگران صناعتی باختر

(مزارشريف)

قرار معلوم درین اواخر کارگران شرمت صناعتی باختر در خواستی برپاست شرکت سپرده‌اند. درین درخواست بعد از شرح شرایط دشوار زندگی کارگران سهولت‌های مطالبه شده است.

مطالبات عمده کارگران شرکت صناعتی باختر عبارتست از ماکولات، بپیود شرایط بیمه صحی و دوا، کوپراتیف، ایجاد ذخیره و پس انداز پولی در یکی از بانک‌ها، ازبید معاش، فروش محصولات فابریکه بنرخ تمام شد بکارگران، رخصتی قانونی طبق لایحه به کارگران و در غر آن پرداخت پول در برابر کار روزهای رخصتی، قبول شدن رقعۀ مریمی طبق قانون، تهیه منزل و یا پرداخت کرایه منزل برای کارگران، پرداخت اضافه کاری در روزهای غیررسمی مطابق قانون.

کارگران در پایان نوشته‌اند: «باید هیأت اداری شرکت راه علاج اساسی را جستجو نموده و مشکلات ما را حل نمایند.»

تظاهرات کارگران بیکار شهر هرات

بتاریخ اول سرطان گروهی از کارگران بیکار شهر هرات در خواستی به مقام ولایت هرات سپردند. درین درخواست ضمن شکایت از بیکاری و گرسنگی از حکومت تقاضا شده بود تا طرق سالم و معقولی جهت رفع مشکلات بسیار جدی و حاد آنان جستجو گردد. به تعقیب این تقاضانامه، بتاریخ ۵ سرطان هزاران نفر از زحمتکشان وطن‌پرست و نجیب هرات که مربوط به طبقه کارگر، دهقانان و کسبه کاران بودند، همراه و متحد با روشنفکران هرات به خاطر توضیح وضع مشقتبار مردم از ساعت ۷ صبح دست به تظاهرات زده و تا ساعت ۵ عصر اجتماعاتی را در خیابان‌ها و جاده‌های شهر هرات تشکیل کردند. قرار معلوم در اثر این تظاهرات ترفایک در بعضی از جاده‌های شهر به وقفه دچار گردیده و تعداد تظاهرکنندگان لحظه به لحظه افزوده می‌شد. تظاهرکنندگان در جریان میتینگ‌های خود شعار دادند: «ما کار می‌خواهیم! ما نان می‌خواهیم!»

پرچم: طوری که به هومظنان معلوم است زحمتکشان هرات در اثر عواملی که مولود مناسبات تروتوت فیودالی است، پیوسته بسوی اردوگاه بیکاران سوق می‌شوند. صنعت گران و اهل حرفه بنا بر عدم حمایه دولت ورشکست شده‌اند. هزاران کارگری که از پروژه‌های سرکسازی بیکار شده‌اند برای بدست آوردن کار ازین سو بدان سو در تلاش‌اند و نمی‌دانند از وضع مشقتبار کنونی چگونه رهایی یابند. دولت در باره ایشان نتوانسته است تجاویزی را اتخاذ کند. دهقانان این ولایت نیز در بدترین شرایط نظام ارباب‌رعیتی بسر می‌رند. این دردهای مشترک و مشابه است که صفوف زحمتکشان هرات را در مبارزه باهم متحد می‌سازد.

مطالبات اقتصادی کارگران سیلوی پلخمری

چندی قبل کارگران سیلوی پلخمری میتینگی را در آن شهر دایر کردند و ضمن آن پیرامون مشکلات صنفی و اقتصادی خود سخنرانی نمودند.

قرار معلوم کارگران زحمتکش سیلوی پلخمری، چندین بار عرایض انفرادی و دستجمعی به مرکز فرستاده‌اند ولی به کدام نتیجیمی نرسیده‌اند.

مطالبات عمدهٔ کارگران سیلوی پلخمری اینست: اجرای ماکولات و کوپراتیف، افزایش معاش به اندازه لازم، منزل رهایش و یا کرایه آن، تداوی و معالجه کارگران و اعضای فامیل‌شان، انتقال پول تقاعد از حساب موسسه به یکی از بانک‌ها و اعادهٔ با مفاد آن هنگام تقاعد کارگران، تعلق گرفتن پول بخششی به خود کارگران که بنام ایشان تخصیص می‌یابد، تهیهٔ وسایل حمل‌ونقل

در صد آراء را بدست آوردند. او گفت: موفقیت دوگول در انتخابات ناشی از سیستم انتخابات بود که خود او رویکار آورد. اگر سیستم انتخابات نسبی می‌بود بجای سیی و چهار نماینده، نود چهار نماینده به پارلمان می‌فرستادیم و دیگر نیروهای چپ نود و هشت نماینده می‌داشتند، موصوف اظهار داشت: مقام نیروهای چپ در جامعه پا برجاست.

باز...

باز میرقصد به بزم سینه‌ام،
دل به ساز آرزوهای نوین.
باز دامن میزند در خاطرم،
شعله اندیشه‌های آتشین.
باز این انگیزه بالا میبرد،
با نوای شاعر شور آفرین:

گرمی هنگامه این سرزمین.

***

باز میخوامم به شور تازه بی
باز میخوامم به فریادی دگر...
لرزه بی در کاخ بیداد افگنم،
اضطرابی در دل بیدادگر.
شهر را سازم نوای زندگی،
انقلاب آرم به دنیای هنر.

چامه بنویسم بخون خاننین.

***

باز میخوامم دلیر و بی هراس،
راز های سر به مهر افشا کنم.
باز میخوامم به انداز نوین،
مشت دزدان کهن را واکنم
بعد ازین، بی پرده تر گویم سخن
دشمنان خلق را رسوا کنم.

بگسلم زنجیرهای آهنین.

***

باز خواهم شعر من، فریاد من،
این صدای دل، نوای پر شرار:
خون دهقان آرد بجوش
آتشین سازد شعار مردکار
کان: دماغ کبر خان بشکند،
این: بسوزند هستی سرمایه‌دار.

زندگی گردد به کام آن و این.

بارق شفیعی.

اخراج چند تن از شاگردان در ولایت کندز

خبريال،پرچم از شهر کندز اطلاع می‌دهد که به تعقیب تظاهرات انجام‌یافته روزهای ۱۱ و ۱۲ ثور، شاگردان لیسه شیرخان به اثر تفتین اداره لیسه و محافل مرتجع انجاستر از نو تحت تحقیق سری قرار گرفتند و در نتیجه 3 تن شاگرد را برای دایم و پنج شاگرد را برای موقت از لیسه اخراج کرده‌اند و از همین جمله دو تن را بصورت غیرقانونی محبوس نموده‌اند.

اطلاع اخیر می‌رساند که ادارهٔ متوسطه امام صاحب نظر به هدایت خودسرانه ولایت کندز دو نفر شاگرد را بصورت موقت اخراج کرده است.

(از ص ۲)

تفتین در برابر اعتصاب

و تا ساعت ۶ بعدازظهر به میتینگ خود ادامه دادند.
قرار معلوم بعداً که کارگران ارچی از اعتصاب کارگران سپین زر شرکت در کندز اطلاع یافتند به خاطر اینکه مطالبات مشترک با ایشان داشتند، راه کندز را در پیش گرفتند ولی در میان راه توسط پولیس ولسوالی ارچی باز گردانیده شدند و کارگران از راه به نمایندگی سپین زر در امام صاحب بازگشت کردند و در آنجا ضمن میتینگی که در باغ فابریکه سپین زر تشکیل دادند پشتیبانی و همبستگی تام خود را با یکتن از کارگران محبوس نمایندگی امام صاحب و محبوسین کارگران کندز ابراز داشتند.
پرچم: تا جاییکه معلومات موثق بدست آمده است، اعتصاب و تظاهرات کارگران شسرافتمند و وطن‌پرست سپین زر شرکت از همان آغاز کار کاملاً در چوکات قانون و نظم و تدبیر کامل، بصورت مسالمت‌آمیز و بدون راه دادن به افراط و ماجراجویی صورت گرفته

(از ص ۲)

پرچم صلح و ...

کابوس جنگ جدید برهائند.
« نیروهای مترقی جهان «وظیفه تاریخی خود را نه فقط درین می‌دانند که استعمار و فقر را در مقیاس جهانی نابود سازند و امکان هرگونه جنگی را از زندگی جامعه بشری برای همیشه از بین به برند، بلکه همچنین وظیفه خود می‌دانند که بشریت را حتی در دوران کنونی از

پرچم	
هره دوشنبه خپریری	
اشتراک	
 <p>په مرکز کی د کال ۱۰۰ – افغانی <p>په ولایاتو او پښتونستان کی د کال ۱۱۰ افغانی <p>له هیواد نه د باندی د کال ۱۰ دالره <p>یوه گڼه ۲ – افغانی</p></p></p></p>	 <p>د تاسیس کال: د ۱۳۴۶ (کب) <p>د امتیاز خاوند او مسرول مدیر: <p>سلیمان لایق <p>آدرس: غوثی مارکیټ <p>محمد جان خان واث <p>کابل، افغانستان</p></p></p></p></p></p>

دولتی مطبعه	تایپ متن: قاسم آسمایی، ویرایش: عمر فیض
--------------------	---